

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Γ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 119

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Δ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἰσότης καὶ προκλήρωσις διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἑπαρχίας δραχμᾶς 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα 20.
Ἄγγλικα καὶ ἀποκρίσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ἕ σελίδα.

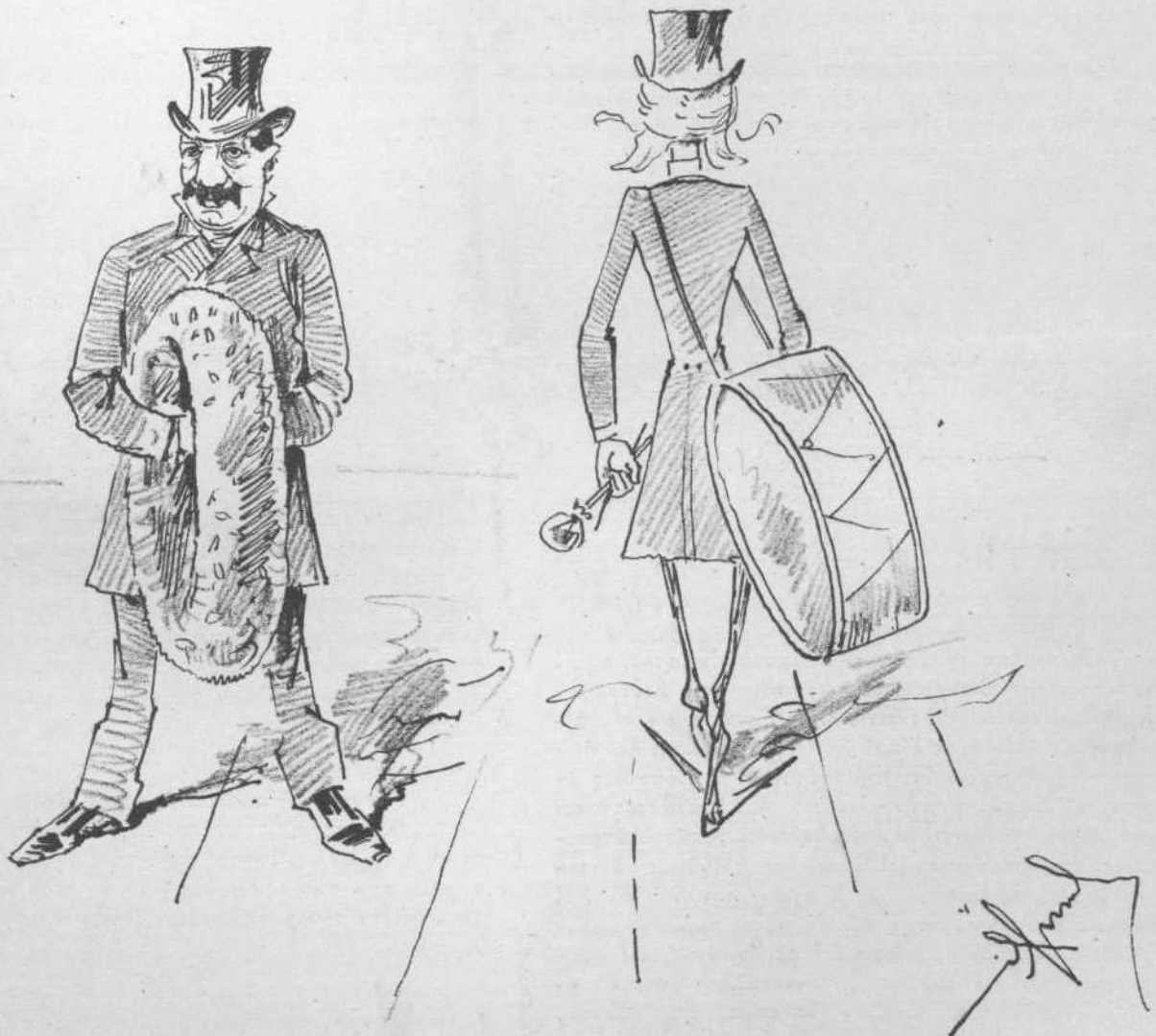
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1887

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

Η ΠΗΤΑ

ΚΑΙ

Η ΧΥΛΟΠΗΤΑ

ΤΟ ΑΣΤΥ

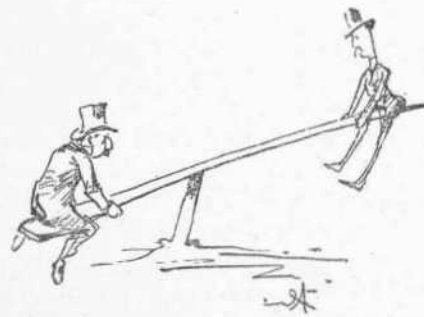
Διατρέχον ήδη τὸ βον ἔτος τοῦ μᾶ βασιζόμενον ἐπὶ τοῦ παρελθόντος εὐ- προσώπου νὰ ζητήσῃ τὴν ὑποστήριξιν τῆς κοινωνίας, ἥτις εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὡς γνήσιον τέκνον τῆς τὸ ἐξέθρεψεν. Εἰς τοιαύτην ἡλικίαν τὰ ἄλλα συνομη- λικά του δὲν ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσιν εἰμὴ σωρίαν ἀταξίαν, ἐνῶ τὸ Ἄστυ τοσαῦτα ἐπετέλεσε σοβαρὰ καὶ ἀξία προσοχῆς ἔργα, ὥστε ἐναδρυνόμενον δύναται νὰ λέγῃ εἰς τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας του: Ἀναδιφήσατε τοὺς δύο πρώτους τόμους διὰ τὰ ἔδθητε τῆς ἐργασίας μου. Δι' ἐ- κείνους οἵτινες δὲν ἔχουσι τοὺς τόμους — τοὺς ὁποῖους πρέπει ν' ἀγοράσωσι — καὶ δι' ἐκείνους οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουσι τὸν ὕλικόν χρόνον ὅπως ἀναδιφή- σωσι τοὺς τόμους, σημειούμεν ἐνταῦθα προχείρως, ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῶν δύο ἔτων τὸ

ΑΣΤΥ

ἐδημοσίευσεν 194 προσωπογραφίας, πλείους ὅσα; ἄλλας εἰκόνας, πρωτοτύπους μουσικὰς συνθέσεις καὶ γελοιογραφίας. ὧν οὐκ ἔ- στιν ἀριθμὸς. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην — τὸ λέγει ἀνευροθιάτως — ἔχει τὸ μονοπώλιον ἐν Ἑλλάδι, χωρὶς οὐδεὶς νόμος τοῦ κ. Τρικούπη νὰ χρη- γήσῃ αὐτῷ τοῦτο.

Ἐκτὸς τούτων, ἃς μάθωσι πάντες, ὅτι οἱ συνδρομηταὶ λαμβάνουσι τὸ Ἄστυ ἐπὶ ἐκλεκτοῦ γάρτου, ἀξίας τριπλασίας τῶν ἐν τοῖς ὁδοῖς πωλουμέ- νων φύλλων.

Σώματα τῶν παρελθόντων ἐτῶν πωλοῦνται ἐν τῷ γραφεῖῳ, δεμένα μὲν πρὸς 15 ὄρ. ἕκαστον, ἀδεῖα δὲ πρὸς 10 ὄρ. Εἰς τοὺς ἐγγραφομένους νέους συνδρομητὰς γίνεται ἔκπτωσης. Ἐπίσης εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἄστεος πω- λοῦνται καὶ παλαιὰ φύλλα πρὸς συμπλήρωσιν ἐλλειπῶν σωμάτων.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Χριστούγεννα.

Ἐγεννήθη καὶ πάλιν ἐφέτος ὁ Ἰησοῦς Χριστός, αἱ δὲ ἐφημερίδες πάσης ἀποχώσεως, ὡς ληξιαρχοὶ, ἀνέγραψαν διὰ μακρῶν μάλιστα, ἐλλείψει ἄλλων ζητημάτων τὸ ἐπί- σημον γεγονός. Ὡς πιστοὶ καὶ ἡμεῖς χρονογράφοι δὲν πα- ραλείπομεν νὰ εἰπωμεν, ὅτι καὶ ἐφέτος οἱ ἀγιοόπαιδες ἀ- νόμνησαν τοῦ Σωτῆρος τὴν γέννησιν διὰ βαρβαροφῶνων ὀργάνων, ὥσει προέκειτο περὶ διαδηλώσεως τῆς Ἀντιπο- λιτεύσεως, ὅτι προετίμησε μὲ ὅλον αὐτὸ τὸ ψῆχος νὰ γεν- νηθῇ καὶ αὐθις εἰς φάτην τῶν ἀλόγων καὶ ὅτι ὅλοι οἱ χριστιανοὶ ἔσπευσαν εἰς τοὺς Ναοὺς μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ εὐλαβείας ζητοῦντες ἄφρον ἀμαρτιῶν, ἐνῶ οἱ ἐν σώ- ματι πορευόμενοι στρατιῶται ἐζήτουν ἄλλων ἄφρον τα- χεῖαν . . . ἐκ τοῦ στρατοῦ. Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι ὁ Σωτὴρ θὰ εἰσακούσῃ τὰς δεήσεις πάντων καὶ ὅτι θὰ ἐλεήσῃ πάν- τας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἀπὸ τοῦ Παπαμιχαλοπούλου μέχρι τοῦ Νεόνου, ὅστις βεβαίως μόνον εἰς ἀκούσια ἀμαρτή- ματα θὰ περιέπεσε.

Γένοιτο!

*

Μᾶς κατέλαβε δριμύ τὸ ψῆχος, δριμύτερον μάλιστα ἀπὸ

τὰς ἀγορεύσεις τῶν κκ. βουλευτῶν, τοὺς ὁποῖους, ἐν προ- ὄδῳ εἰρήσθω, μακκρίζω ἐγὼ ὁ ριγῶν τὴν στιγμὴν ταύ- την, διότι ἀνεχώρησαν εἰς τὰς ἐπαίτας των, δριμύτερον δὲ καὶ ἀπὸ πολλῶν ἄρθρα τῶν σπουδαίων συναδέλφων περὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Ἡ θερμοκρασία καταπίπτει ὀλονέν, ὅπως τὸ φρόνημα τῶν ἐπικραστῶν, καὶ τὰ μόνον πράγ- ματα ἅτινα προβάλλουσιν ἐρυθρὰ καὶ ὑπερηφάνως ἐκ τοῦ ψύχους εἶνε . . . αἱ ρίνες. Ὑπὸ τοιαύτας ἐντυπώσεις φριναζό- μεθα πόσον θὰ ὑποφέρῃ ὁ κ. Λομβάρδος, ὅστις δικαίως κατὰ τινὰς δὲν ἐμμερίσθη ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν τὸ ἐν Λαμίας κίνημα.

*

Μετ' ὀλιγοήμερον μόνον διαμονὴν ἀνεχώρησαν ἐντεῦ- θεν ὁ Διάδοχος μετὰ τοῦ Γεωργίου. Αἱ ἐφημερίδες δὲν εὐ- ρον ἐπιθέτα διὰ νὰ κοσμήσωσι τοὺς ἀναχωροῦντας βλα- σιτοὺς τῆς Β. Οἰκογενείας. Ἡμεῖς τοῖς εὐχόμεθα νὰ ἐπι- στρέψωσιν θάλλοντες καὶ ὡς Ἄστοι . . . Μέλανες.

*

Ἐτελείωσαν τέλος πάντων καὶ αἱ κατατομήσεις, ἀφοῦ ἐτελείωσαν καὶ οἱ εἰς θάνατον καταδικασθέντες. Ἐν τού- τοις ὁ λαὸς ἀκόμη ἐζήτει αἷμα καὶ μετὰ λύπης ἤκουσεν, ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι διὰ ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς λαϊ- μητόμου. Εἰς τοῦτο, ἃς μᾶς ἐπιτραπῇ ν' ἀμφιβάλλωμεν, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ κοινὸν τῆς πρωτεύουσας τῶν θεαμάτων τούτων κατὰ Κυριακὴν τοῦλάχιστον, προτεινο- μεν, νὰ κόπτονται ἐπὶ τῆς λαϊμητόμου τετράποδα τινὰ ζῶα πρὸς τέρψιν. Οἱ θεαταὶ ἐπὶ τῇ θέα ταύτῃ δὲν θὰ ἀ- ναμνησθῶσι τοῦ ρητοῦ: Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους;

Ἄστος

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἐχομεν ἐπικραστῶν! Ὁ γενναῖος βουλευτὴς κ. Κοντογιάννης συνκαχῶν εἰς τὸ χωρίον Καστρί τοῦ Νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος χι- λιᾶδας χωρικῶν καὶ συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ στρατοῦ κα- τέλυσε τὰς ἀρχάς, ἐκυρίευσεν τὴν Λαμίαν καὶ ὀδεύει κατὰ τῆς Πρωτεύουσας σκοπεύων νὰ καταλάβῃ καὶ ταύτας. Τὰ πράγματα εἶνε λίαν σοβαρὰ καὶ ἀπαιτοῦσι φρόνησιν.

*

Κωμικὸν ἐπεισόδιον. Ἐν τῷ χωρίῳ Καστρί τοῦ νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκί- δος βουλευτὴς τις, ἀντιπολιτευόμενος, ἐννοεῖται, ἀπε- πειράθη ἔχων μεθ' ἐαυτοῦ περὶ τοὺς δέκα χωρικοὺς νὰ δια- ταραχῇ τὴν τάξιν. Οἱ ὀπαδοὶ του τὸν ἐγκατέλειπον καὶ τὸ κωμικὸν τοῦτο ἐπεισόδιον ἔληξε πρὸς μεγάλην πάντων θυμηδίαν.

*

Οὕτω γράφεται ἡ ἱστορία ὑπὸ τῶν σοβαρῶν συναδέλ- φων. Τὸ πρῶτον εἶνε περιλήψις τῶν γραφέντων ὑπὸ τῶν φίλων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, τὸ δεύτερον ἐγράφη ὑπὸ τῶν Κυβερνητικῶν ἐφημερίδων. Τὰ ἐπίσημα ὄργανα ἀμφοτέρων τῶν μερίδων ἐτήρησαν σιγὴν, ὡς ἐὰν εἶχε καταστραφῇ ὁ ὀργανισμὸς των.

*

Ἡμεῖς ἔχοντες πρὸ ὀρθοκλῶν, ὅτι δυνατὸν νὰ συμβαίη

τι καὶ θέλοντες νὰ ἔχωμεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ἐνημε- ρωτέρους εἰς τὰ γεγονότα τῆς ἐβδομάδος ἀπεστείλαμεν εἰδικὸν ἀνταποκριτὴν διὰ νὰ μάθῃ ἐν τῷ ὄντι κατέλι- σαι τὰς ἀρχάς καὶ τινὰ μέτρα ἔλαβον οἱ κάτοικοι ἀπέ- ναντι τῶν ἐπικραστῶν. Χάρης εἰς τὴν συγκοινωνίαν τῆς πατρίδος μας χθὲς ἔλαβόμεν τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα:

Σύνταξιν Ἄστεος

Καστρί 26 Δεκεμβρίου 1887.

Ὁ Βουλευτὴς Κοντογιάννης συνήγαγε χωρικοὺς πρὸς στάσιν. Ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχον ἐνταῦθα ἀρχαὶ τὰς ὁποίας νὰ καταλύσωσι, οἱ χωρικοὶ ἠναγκάσθησαν ἐκ τῆς πείνης νὰ καταλύσωσι τὴν τεσσαρκαροστήν. Ἄπαντες οἱ ἔμποροι ἔλαβον τὰ μέτρα των κατὰ τῶν ἐπικραστῶν, θὰ συνέ- θαινε δὲ ἀφεύκτος ρῆξις ἐὰν δὲν εὕρισκετο ἐνταῦθα τυχαίως νὰ τοὺς διαλύσῃ εἰς χημικὸς. Μετὰ τὰ κατορθώματα ταῦ- τα ὁ κ. Κοντογιάννης ὀνομάσθη Καστριώτης ἢ Σκενδέρ- μπεης.

Διὰ τὸ ἀκριθὲς

ΜΑΡΣΛΑΙΝ

Μαρσλαῖν, ὁ παρισινώτατος καὶ δημοτικώτατος ἰδιο- κτήτης τῆς Vie Parisienne ἀπέθανεν ἐσχάτως συνεπεία καρδιακοῦ νοσήματός ἐν ἡλικίᾳ πενήτηνόντα καὶ ἐννέκ ἐτῶν.

Τὸ ἀληθὲς αὐτοῦ ὄνομα ἦτο Πλανά. Δύναται τις νὰ εἰπῃ περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐλέγηται περὶ τοῦ Δορέ, ὅτι ἐγεννήθη «μὲ τὸ μολύβι ἐστὸ χέρι.» Ὡς ὁ Δορέ, ἔτυχε καὶ οὗτος ἐξαιρέτου παιδείσεως, τῆς ὁποίας τὰ ἴχνη διεκρίνοντο ἐ- κάστοτε ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῶν σχεδιασμάτων του. Τὰ πρῶ- τα αὐτοῦ δοκίμια ἔδωκεν εἰς τὴν Journal Amusant, ἐν τῇ ὁποίᾳ εἰργάσθη μέχρι τοῦ 1862, ὅτε ἴδρυσεν τὴν Vie Parisienne. Ἐκτοτε τὸ ὄνομά του ὑπῆρξεν ἀχώριστον τῆς ἐφημερίδος του, καὶ ἀπετέλεσε μίαν ἐννοίαν, ὡς εἴ- πεῖν, μετ' αὐτῆς, ὡς τὸ ὄνομα τοῦ Βιλλμεσᾶν μετὰ τοῦ Φιγαρό. Ἡ δὲ ἀφήγησις τοῦ σταδίου, ὅπερ διέτρεξε τὸ κατ' ἐξοχὴν παρισινὸν καὶ χαριτωμένον ἐκεῖνο φύλλον, εἶνε ὡς ἂν ἀφηγητὰί τις τὸν βίον τοῦ Μαρσλαῖν.

Ἡ Vie Parisienne, ἰδρυθεῖσα κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1862, συνεπλήρωσε κατὰ τὸν παρόντα μῆνα τὸ 25ον ἔ-τος ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς. Δὲν ὑπάρχει παράδειγμα ὁ- μοίας μακροβιότητος ἐν τοῖς χρονικοῖς τῶν καλλιτεχνικῶν καὶ εὐτραπέλων φύλλων. Ἡ Vie Parisienne κατέχει με- ταξὺ τούτων, ἦν καὶ ἡ Ἐφημερίς τῆς Γαλλίας θέσιν με- ταξὺ τῶν πολιτικῶν φύλλων.

Αἱ ἐφημερίδες ἐν Παρισίοις, καθ' ἃ ἐσχάτως ἔγραφε πα- ρισινὸς τις χρονογράφος, ἀκολουθοῦσι τοὺς αὐτοὺς οὖς καὶ τὰ δραματικὰ ἔργα καὶ τὰ βιβλία νόμου. Ἐξαρτᾶται, κατὰ

τὸ πλείστον, ἐκ τῆς «δεσποινίδος ρεκλάμας.» Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην, ὅσον ἀφ' ἐνὸς ὁ τίτλος τῆς Vie Parisienne ἐθεωρήθη ὡς ἀληθινὴ ἀνακάλυψις, τόσον ἀφ' ἑτέρου αἱ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς σελίδος τοῦ φύλλου γελοιογραφίαι ἐν ταῖς ὁποίαις ἀπεικονίζετο ὁ παρισινὸς βίος ὑπὸ τὰς μυρίας ἀπ- ὀψεις του, εὐφύεστατον ἐπιπόνημα, ἐπέδρασαν ἀριστὰ ἐπὶ τῶν τυχῶν τῆς νέας ἐφημερίδος. Οὐδ' ἦτο ἀνάγκη νὰ στρέψῃ τις τὴν σελίδα, ὅπως παρακολουθήσῃ τὸν βίον τοῦ- τὸν ἀκαταπαύστως ποικιλόμενον, εἰς τὸ Δάσος, εἰς τὸ θέα-τρον, εἰς τὴν αἴθουσαν, εἰς τὸν χορὸν, εἰς τὸ ἵπποδρόμιον, εἰς τὸ κυνήγιον, εἰς τὴν ἐξοχὴν, εἰς τὴν θάλασσαν εἰς τὸ κομμωτήριον, εἰς αὐτὴν τὸν ναόν. Ἐπῆρκει τὸ θυμηδέστα- τον προῖμιον τῆς ποικιλοπράκτου κωμωδίας. Διὰ ταῦτα καταπληκτικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτυχία τοῦ φύλλου καὶ κατὰ τὴν περίοδον τῆς αὐτοκρατορίας, καὶ μετὰ τὸ 1870, ὅτε, παρὰ τὴν ἐπαισητὴν μεταβολὴν, κατὰ τὸ φαινόμενον κᾶν, ἦτις ἐσημειώθη εἰς τὰ ἦθη καὶ τὴν φιλολογίαν τῆς ἐποχῆς, ἡ Vie Parisienne ἐτήρησε τὴν ἀκμὴν τῆς.

Τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς ἡ ἐφημερίς τοῦ Μαρσλαῖν ὀφείλει ἐν πρώτοις εἰς τὸ ἀνώνυμον τῶν συντακτῶν τῆς, ὅπερ ζωηρῶς ἐξηρέθιζε τὴν περιέργειαν. Ἐκάστη ὑπογραφή ἦτο ὡς ἐν αἰνίγμα προσφερόμενον εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς πρὸς λύσιν. Μεταξὺ τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ ὁ Μαρσλαῖν κατηρίθμησε καὶ τινὰς ἀνήκοντας εἰς τὴν ὑψηλοτάτην κοινωνίαν τῶν Παρισίων, ὑπὸ τὰ ψευδώνυμα δὲ τῶν συντα- κτῶν πῶσα διδοχικῶς ἐκρύφθησαν ὀνόματα εὐκλεσεστάτων συγγραφέων, ὅποιοι ὁ Ἄμποῦ, ὁ Ταῖν, ὁ Ἀλεβῦ, ὁ Meil- hac, ὁ Σαρδου, ὁ Κλαρετί, ὁ Δορέ, ὁ Σαρσαί, καὶ πλείστοι ἄλλοι. Ὁ πολὺς Ζολὰ ὑπεγράφετο ἀπλῶς Ζολὰ, καὶ τῷ κριτῷ ἐκείνῳ τὸ ὄνομά του ἐπερνοῦσεν . . . ὡς ψευδώνυμον.

Μόλις ὁ Μαρσλαῖν ἤρχισε νὰ αἰσθάνηται προχωροῦν τὸ γῆρας καὶ νὰ ἀπειληταὶ ὑπὸ τῆς παρακμῆς, παρετήρησε συγχρόνως, ὅτι ἡ ἐφημερίς του ἦτο πεπλασμένη ὑπὲρ τὸ δέον κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν του, καὶ ὅτι ὅτι εἰκὼν ἐκεῖνη εἶχε καταστῆ σκιά τοῦ πάλαι ποτὲ Μαρσλαῖν. Τό- τε ἔσχε τὸ θάρρος νὰ παραιτηθῇ τὴν διεύθυνσιν ἀνέλα- βον νέοι ἄνθρωποι, καὶ νέος χυμὸς ἐχύθη ἐν τῷ φύλλῳ ὑπὸ στρατιᾶς δημοσιογράφων καὶ καλλιτεχνῶν νεωστὶ ἔστρατολογημένων ἐκ τῶν ἀκμασιτέρων. Ἀλλὰ τὸ ὄνομα τοῦ Μαρσλαῖν περραμένει ἀναποσπᾶτως συνδεδεμένον μετὰ τῆς Vie Parisienne, καὶ πλείστα γελοιογραφίαι τοῦ κα- θιστώσι τὸ ὄνομά του διαχέμον.

Τσοπαναῖος

ΤΟΥ ΑΣΤΕΟΣ

τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ ἐκδοθῇ ἐκτάκτως καλλιτεχνικῶς τὴν ἡμέραν τῆς πρωτοχρονιά. Θὰ περιέχῃ εἰκόνας χρω- ματιστάς, πρωτότυπον μουσικὴν σύνθεσιν τοῦ διαπρεποῦς Ἑλληνοῦ μουσουργοῦ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑ

συνταχθεῖσαν ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ Ἄστυ ἐπὶ στίχων τοῦ φίλου μας κ. Ἰωάννου Καμπούρογλου. Ἐκτὸς τούτων θὰ περιέχῃ ποιήματα αὐτόγραφα καὶ ἄλλην ὕλην ἐκτά- κτως τερπνὴν.

AUBERTIN

Ἡ κατά τοῦ Ἰουλίου Φερὲ γειομένη ἐσχάτως ἀπόπειρα φόνου, ἔφερον εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος μίαν τῶν ἀσχημῶν καὶ νοσηρῶν ἄμα ἐκείνων ὑπάρξεων, ὧν ὁ ἀριθμὸς συνεχῶς πολλαπλασιάζεται εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς μεγαλοπόλεις ἕνεκα τῶν σημερινῶν ὄρων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Γεννηθεὶς τὸ 1835 ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἧς πρωτεύουσα εἶνε ἡ ἱστορικὴ πόλις Μέντς, ὁ Aubertin (οὕτως ὀνομάζεται ὁ δολοφόνος τοῦ κ. Φερὲ) ἀγῆι ἤδη τὸ πεντηχοστὸν δεῦτερον ἔτος τῆς ἡλικίας. Ὁ Aubertin εἶνε ἀνὴρ λίαν μετρία· νοημοσύνης, στεροῦμενος ὀρθῆς κρίσεως. Μὲ τὰ ἐφόδια ταῦτα ἐπειράθη ν' ἀνέλθῃ εἰς τὰ ὕψητα τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας ἀξιώματα, ὀρμώμενος ἐκ τοῦ ταπεινοῦ κοινωνικοῦ σημείου εἰς ὃ ἔθεσεν αὐτὸν ἐκ γενετῆς ἡ τύχη. Οἱ μῦθοι, αἱ ποιήσεις, αἱ πολιτικαὶ διατριβαὶ αἶ κατὰ καιρὸν ἐδημοσίευσαι, φέρουσι καταφανῆ τὰ ἔγνη τῆς ἀμφιβόλου ψυχολογικῆς καταστάσεως τοῦ Aubertin, ἧτις προέουσης τῆς ἡλικίας ἐγένετο μᾶλλον νοσηρὰ. Ὁ Aubertin ἀπὸ ἀποτυχίας εἰς ἀποτυχίαν μεταπίπτων καὶ ἐξερεθισόμενος κατὰ τῆς κοινωνίας, εἶχε φθάσει εἰς τὸν μετέχμιον ἐκείνων μεταξὺ ὀρθοῦ λόγου καὶ παραφροσύνης ψυχολογικῶν γῶρον, ὃν ὁ περιώνυμος γάλλος ψυχίατρος Ball ὠνόμασε τὰ ἀδέσποτα σήγγορα τοῦ λογικοῦ. Εἰς τοιαύτην εὐρισκόμενος κατάστασιν, ὁ Aubertin ἐπετίθη κατ' ἀνδρὸς τὸν ὅποιον ἔχουε παρὰ τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων του σφοδρῶς ἐλεγχόμενον κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας τοῦ περὶ προεδρίας ἐκλογικοῦ ἀγῶνος. Συλληθθεὶς ὁ Aubertin μετὰ τὴν πράξιν του, δίδει σημεῖα θετικὰ παραφροσύνης ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ πάλιν ἐπανερχεται εἰς κατάστασιν κατὰ τὰ φαινόμενα φυσιολογικῆν. Ἦδη εἰδικοί ἱατροὶ πρόκειται ν' ἀποφανθῶσι μέχρι τίνος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐγκληματικῆς ἀποπέρας του, ὁ Aubertin ἦτο κύριος τοῦ λογικοῦ του καὶ ὑπεύθυνος τῶν πράξεών του.

ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ... ΔΙΑ ΤΟ ΨΥΧΟΣ

- Ἀσφαλισθῆτε ὅλοι εἰς τὴν ἐταιρίαν ὃ "Ἡλιος.
- Συναναστρέφεσθε ὅλοι τὸν κ. Φλογαττην.
- Ἀνγκινώσκετε θερμὰ ἄρθρα.
- Ἀποφεύγετε ν' ἀγοράζητε πάγια.
- Μὴ διέρχεσθε κἂν ἐκ τοῦ Ἀρείου Πάγου.
- Πιάσατε καὶ τοῦ νὰ ἠμιλῆτε πρὸς τὸν κ. Δρόσον.
- Μικρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ δεικνύεσθε ψυχραῖμοι.
- Νὰ δέχεσθε μόνον θερμὰ συγγραφήματα.
- Μὴ ἐπισκέπτεσθε ἀνθρώπους ψυχρούς.
- Ἐγγραφῆτε ὅλοι συνδρομηταὶ εἰς τὸ ... Ἄστυ.

— Καὶ περὶ τοῦ ψύχους τί φρονεῖς;
— Νὰ ἀγοράζῃς τὸν Φοῖβον καὶ Παράφοιβον.

ΓΙΑΝΝΗΣ Ο ΝΤΕΛΗΣ ΚΑΙ ΓΙΑΝΝΗΣ Ο ΚΟΝΤΟΣ
Παίγνια Πρωτοχρονιάτικα

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ο Κοντογιάννης έρχεται με τα καπετανάτα κι' έχει κουμπούρια δίκαια με μπαλαριά γεμάτα. Ο Κοντογιάννης αρχινά τ'ο κούνημα να κάνει... ούρα ή επανάσταση, χαρά 'στών Δεληγιάννη.

Σε λάγι όλοι βάλτε με κάμας και κουμπούρια κι' ας γίνουν οδογράφια και πιάνετε ταμπούρια. Ο Κοντογιάννης έρχεται, ο πόλεμος ανοίγει, πηλάλα όλοι 'στά βουνα και όπου φύγη φύγη.

'Αλλ' όχι, βήμα 'στά εμπρός κανέναν σας μ'ην κίνη και θέρμη έπιασε κακή αυτόν τον Κοντογιάννη, και τον θερίζει πυρετός αλόμη τεταρτατός και παύει τους θουρίους του πάς νησιτικός Τυρταός.

"Αν θέρμη δέν τον έπιασε, τί έμελλε να γίνει!... μα τό σταυρό δέν ήθελε ρουλιόνη ν' απομείνη. Μα σύ Θεέ, ποδ τά πτηνά χριταίνεις τούρανού, έσύ και πάλιν ήλωος τής ζευζευκιάς γενού.

Σουρτζ

ΑΓΑΚΡΑ

Ο έλλόγιμος φίλος κ. Μυριανθούσης προσέρχεται παρά τω πωλούντι γραμματόσημα έν τω ταχυδρομείω ύπαλλήλω κρατών πένθιμον έπιστολήν. Δός μου, τω λέγει μετά στόμφου έν γραμματόσημον ήμεδαπής, αλλά σε παρακαλώ... πένθιμον.

Η σκηνή έν τινι συναναστροφή. Να ήξευρα, ότι δέν θα έχωμεν κανένα όργανο θα έλεγα του άδελφού μου να... Και τί όργανο παίζει ο άδελφός σας; Μπασαβιόλλα.

Έξοθεν του Πανεπιστημίου. Και πότε για εξέτασεις; Πιστεύω μετά δέκα ήμέρας. Σου εύχομαι καλήν έπιτυχίαν. Πώς; θά φύγη;

— Όχι, αλλά... άνθρωποι είμεθα και μπορεί να πεθάνουμε ως τότε.

Ο σύζυγος προκκλιεί φωτογράφο να τω φωτογραφήσει έπιτυχώς την άποθνεύσαν σύζυγόν του. — Μείντε ήσυχος, θα την κάνω εγώ να μιλήη. — Προς Θεού! Αυτό μόνον να μ'ην έχη, είδα κ' έπικθα να τής τό κόψω.

Έν τινι κρυφείω εισέρχονται δύο άπτάμηδες τρεκλίζοντες. Ο ύπηρέτης τους πλησιάζει: — Τι θα πάρετε; — Ένα καφέ μισό φλιτζάνι. — Κι' έμένα ένα καφέ μισό φλιτζάνι. — Τότε να σ'ες φέρω ένα καφέ και τον μοιράζεσθε.

Μαύρος Τάτος

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

— Έκ τής Θεσσαλιώτιδος Καρδίτσας: «Οί νυκτοκλέπται έχρειάσθησαν βεβαίως δια την νυκτοκλοπήν ταύτην να φέρουσι μαζί των και κλίμα, δι' ης άνελθόντες επί του δια σιδηρών ράβδων κιγκλιωτού παραθύρου τής θύρας, έπειράθησαν να εισέλθωσι δι' αυτού σπύσκαντες τό κιγκλιδίωμα του παραθύρου και σύν αυτώ τό ύελοπαράθυρον, εισβαλλόντες τέλος την κεφαλήν προς εκτέλεσιν του προορισμού των, άλλ' εύτυχώς, έννοηθέντες φκίνεταί εγκρίτως κρητήθησαν του σκοπού των, άνευ άποτελέσματος».

Έκ τής αύτης: «Διανομής του ταχυδρομείου Καρδίτσας και των τηλεγράφων διωρίσθη ο καλός και έπιτήδειος νέος Κώτσιος Ρεωγορίτης, άλλοτε διανομής του φύλλου ήμών, όστις μετά ζήλου και προθυμίας εκτελεί την ύπηρεσίαν ταύτην' ο νέος ούτος, ταχύς και άσκνος εις τό έργον του, και μετά χαράς εκπληρών την άνατεθεισαν αυτώ ύπηρεσίαν, καλόν έργον ήθελον πράξει οί κύριοι βουλευταί τής έπαρχίας μας να διατηρήσωσι αυτόν».

Έκ τής αύτης. «Κατά την τελευταίαν δε επανάστασιν τής Θεσσαλίας του 1878 και κατά την έν Ματαράγκα μάχην τό χωρίον Σοφάδαν ένεπερήσθη τό πλείστον υπό των Τούρκων των ήμετέρων άποχωρησάντων εκείθεν, άτε μη δυναθέντων ν' άστιστώσιν εις τας άγρίας των Τούρκων έπιθέσεις, πολυαριθμοτέρων όντων, και συνεπώς εγκαταλειψάντων τό χωρίον εις την διάκρισιν των όρδών των Ρασιβουζούκων και Γγγεκιδων».

Έκ τής αύτης: «Καθό γραφουσιν ήμιν εκ Τρικκάλων, ο δήμαρχος Πιερίων τής έπαρχίας Τρικκάλων κ. Κ. Βιτωρής ή Περνα-

BIBLIA

ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ ΙΚΤΥΡΙΑΝ του διαέκτου έτους 1888 υπό Ειρηναίου Κ. Ασώπιου — Έτος ΚΒ'. — Έν Αθήναις τύποις Γεωργίου Σταυριανού 1887.

Ο εις μέγα δον εκτετυπωμένος τόμος ούτος περιέχει, ως και εκ της έπιγραφής φαίνεται, δύο Ημερολόγια, τό Αττικόν, εκ σελίδων 360 και τό των Κυριών εκ σελίδων 246. Και τού μ'έν πρώτου ή ύλη σύγκριται εκ τής Επιστομίδος, εκ διατριβών περί περιήγησεων και περί φιλολογικών άντικειμένων, και εκ παντοίων συμμίκτων και ποιήσεων. Η δε ύλη του δευτέρου, τή εύγενεί συνεργασία εύπαιδύτων δεσποινών και δεσποινίδων, περιέχει άρθρα διάφορα, τά πλείστα εις τό ώρατον φύλον περιστρεφόμενα. Γνωστός ο τύπος των Αττικων Ημερολογίων του κ. Ειρηναίου Ασώπιου, όστις από είκοσιδύο ήδη έτών συνεχώς τελειοποιεί τό έργον του, προσέβη τον τοις αναγνώσταις άναγνωσμα ποικίλον και γλαφυρόν, έν ή συνεώς μινύεται τό τερπνόν τω ώφελίμω. Τό είδος τουτο τής εργασίας κατέστη άληθής τέχνης, τελειοποιουμένη έν Αθήναις, και μεγάλως συμβάλλουσα εις την φιλολογικην και καλλιλογικην ανάπτυξιν των πολλών. Ίδιως τό Ημερολόγιον των Κυριών παραοσιάζει σιράν μικρών άριστουργημάτων εις τον γοητευμένον αναγνυστην. Ορειλομεν δε να ήμολογήσωμεν, ότι μετ' ιδιαιούσης χάριτος χρώνται καλόν αι εύγενείς Κυρίαί Σοφία Μωτηροπούλου, Αικατερίνη Γ. Ζητανού, Μαρτίττα Μπίτσου, Ελένη Μ. Αντωνοπούλου, Αντωνία Π. Φέρπου, Αριάδνη Δαμβέρρη, Αικατερίνη Ζάρκου, Βιργινία Εύαγγελίδου, Εύφροσύνη Μ. Αι φιλόμουσοι αύται Κυρίαί σημειούσι περίοδον νέαν, και ήν αι έλληνίδες εξεργόμεναι του Ανατολικού γαρμίου καταλαμβάνουσι τ' οικειαν αυταίς θέσιν έν τω ευρωπαϊκώ βίω. Αξίον τουαύτης άνυπόθεμα ε'ινε και τό έν αυτώ ήμερολόγιω κάλλιστον άρθρον του κ. Δε Χελδραγγ. Τ' Ανθος, όπερ άποτελεί εξάίσιον συνδυασμόν ποιητικής και επιστημονικής περιγραφής αυτού Συγγαίριμεν ήγκαρίους τον φίλων κ. Ειρηναίου Ασώπιου δια την τελείαν έπιτυχίαν του έργου, όπερ και αυτός έν ίσημνη δια ώρασιώτατων διατριβών του.

BIBLIOTHEKE TOY ΛΑΟΥ — Τής χρησιμωτάτης ταύτης βιβλιοθήκης ε'ε'όθη τό 2ον τεύχος περιέχον: Σολωμοσ — Ποιήματα — έκδότης Π Σακελλάριος.

γκίδης, ποιείται λαμπρός προόδους δια τον δήμον εκείνον».

Έκ του φαγοῦ τής Σύρου: «Αφού έχομεν ίσοζύγιον κατά τον κ. πρωθυπουργόν, με άλλας λέξεις, αφού όσα συνάξαμεν άρκοῦν δια να πληρώσωμεν τά έξοδα μας, τότε διατί τό τρέχον έτος των χρεών μας; Οί τόκοι είναι, ή δέν είναι έξοδον; Βεβαίως ναί! λοιπόν, αφού δέν έχομεν να πληρώσωμεν τους τόκους μας, αλλά δανειζόμεθα δια να τους πληρώσωμεν, τότε δέν έχομεν μήτε ίσοζύγιον μήτε περίσσειμα, άλλ' έχομεν βέβαιον, βεβαίωτατον χειροπέδα στο ΕΛΛΗΜΜΑ.

Έκ του αυτού: Ημείς δέν είμεθα νομικοί, και δέν γνωρίζομεν κατά πόσον ή κυβέρνησις δικαιοῦται να ψηφίση δια μόνον των φίλων της βουλευτών, βαρείας φορολογίας εις βάρος του λαού, φρονόμεν όμως, ότι δέν είμεθα μακράν τής αληθείας, υποθέτοντες ότι τά σήμερα παρά τής Βουλής ψηφίζόμενα νομοσχέδια και νομοθετήματα, όμοιάζουν με τάς παρά των δικαστηρίων εκδιδόμενας έρήμη ν' αποφάσεις.

Ρευεουχίωτη

Advertisement for M. Margaritis & Co. featuring 'ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΤΕΑΡΙΝΗΣ ΣΤΕΑΡΙΚΩΝ ΚΗΡΙΩΝ' and 'M. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ & ΣΙΑΣ'. Includes an illustration of a ship and various product labels like 'ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ' and 'ΕΛΛΗΝΗ ΛΑΜΠΑΔΕΣ'.

Τό ΑΣΤΥ Συνιστάσθ' στεαρινοποιείν του κ. Μαργαρίτου δια την εξαίρετον ποότητα την άκαρτίαν άσμον και άνευ κηπου απόθεσιν των κηριων του και τό σταθερόν και καθαρόν αυτών φως. Πάς τις δε θα δυναθή να κρίνη περί αυτών άφ' ού προμηθειού έν πακίτον εκ των έν τοις διαφόροις καταστήματι του κράτους πωλουμένων.

Advertisement for 'ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ ΓΥΚΟΒΥΣΣΙΣ' (Ice Cream Parlor) by 'ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ'. Includes text about 'ΝΕΟΣ άριστος και τριτοκλάμος γλυκί παραδίδεται μαθηματικόν' and 'Πρώτοφορταί δίδονται εις τό γρατείου του Αστους'.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΜΠΙΑΝΟΣ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ Ε. ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ Ε.

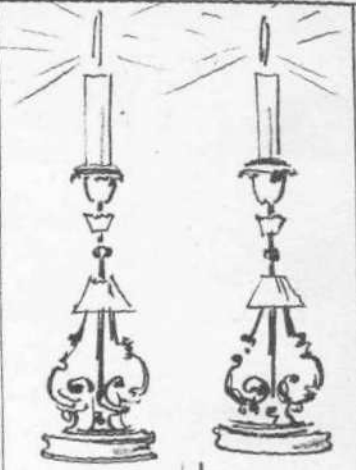
ΣΩΜΑΤΑ των περιθόδων των
πωλούνται εν τῷ Γραφίῳ τοῦ Ἄξιου

ΕΤΑΙΡΙΑ

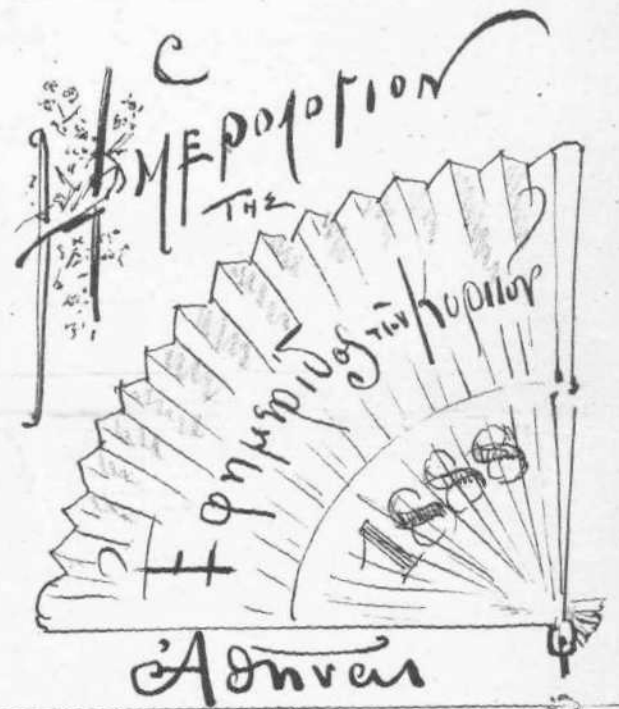

ΑΝΩΝΥΜΟΣ
ΓΑΛΑΚΤΟΚΥΜΕΙΟΝ
ΓΛΥΚΟΡΡΥΖΙΣ

Κεντρικόν Γραφίον, ὁδὸς Πανεπιστημίου, διὰ τὰ Δάκτα ἰατροῦ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
Τὸ ἄνω συνίσταται τῆς Τίμης
ὑπὲρ τοῦ Μ. Μαρμαριτῆ; Σ.

Τίμητες
Δραχμῆς

ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΟΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ
Τοιοῦτο ποικίλον καὶ περιωπῶτον βιβλίον τῶν
ἐπιτ. Α', Β' καὶ Γ' ἐβρίσθηται ἐν τῷ γραφίῳ ἐν
αὐτῷ, ἐν δὲ τῷ Παισιῶν, ἀριθ. 9.

Ποῦν δὲ προμηθεύσας τὰς προσηγορίας
- Εἰς τοῦ Ἀλέξανδρου, καὶ Πάλλου καὶ Κορνηλίου
τι δὲν ἔχουσιν.